

Els museus són de tots? Camins perquè ho esdevinguin.

Publicat per [Interacció](#) [1] el 16/11/2017 - 11:54 | Última modificació: 05/02/2026 - 15:18

Anabel Fernández Moreno | [Trea](#) [2]

La trajectòria del concepte de **procomú** ve de segles enrere, tot i que no és fins la primera dècada del segle XXI quan aquesta comença a usar-se sistemàticament per a referir-se als béns cognitius que es troben als museus. En el seu significat original, el procomú es refereix al **patrimoni compartit per una comunitat**. La unió del procomú i el museu s'associen a la idea de projecte col·laboratiu, que amb la incursió de les noves tecnologies apropa el coneixement a la ciutadania i li dona visibilitat.

El títol d'aquest llibre «[¿De quiés es ese Rembrandt? Reflexiones en torno a la singularidad del procomún y los museos](#) [3]» és una reinterpretació d'un text de finals de segle passat de [Joseph L. Sax](#) [4] («Playing Darts with a Rembrandt: public and private rights in cultural treasures», 1999). L'objectiu que persegueixen ambdós textos és el de **limitar els drets de propietat dels béns culturals**. La propietat va néixer ja durant l'imperi romà i la seva conceptualització ha estat font de conflicte des d'aleshores. L'ús compartit d'alguns elements és la clau de la seva supervivència; a més a més, a l'entorn dels museus està clar que les obres que allà s'hi troben són considerades patrimoni comú, encara que corren el **risc de privatització a partir de la digitalització**.

La idea generalitzada de que la societat avança en relació a la transmissió lliure de coneixement ha donat lloc a la creació de **mecanismes i estratègies per a fomentar aquesta expansió de la informació**. Eines que estan en aquesta línia són: les llicències creative commons, el copyleft o el programari lliure. Els museus es van sumant a aquesta direcció formant part del que [Ariño](#) [5] anomena els **moviments Open**, que a més de la digitalització dels materials, s'ha trobat amb nous reptes. «Les últimes tendències apunten a la planificació de pràctiques basades en comunitats que col·laboren a diferents nivells, arribant a la col·lectivitat a través d'experiències individuals». L'ús d'aquestes eines d'**enfortiment de la participació** està ajudant a reelaborar el relat dels museus des de la perspectiva dels usuaris. Alhora contribueix a generar espais de cocreació mentre que dona **valor afegit a l'experiència** «que es converteix en col·lectiva mitjançant l'acció del compartir».

De fet, les comunitats digitals, com [Interacció](#) [6], constitueixen un procomú. Es dediquen a la construcció col·lectiva de coneixement de forma lliure i mitjançant la participació dels usuaris. Per explorar els debats i accedir a lectures impulsades des d'Interacció en relació al concepte del procomú, podeu accedir mitjançant [aquest enllaç](#) [7].

Podeu consultar aquest [llibre](#) [3] al [Centre d'Informació i Documentació](#) [8].

[Inicieu sessió](#) [9] o [registreu-vos](#) [10] per enviar comentaris.

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: equipaments culturals

- [11]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2017/museus-procom%C3%BAnes>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=pb:Trea>

[3] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45461>

[4] https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Sax

[5] <https://interaccio.diba.cat/members/arinoa>

[6] <https://interaccio.diba.cat/>

[7] <https://interaccio.diba.cat/search/node/procom%C3%BA>

[8] <http://www.diba.cat/web/cerc/cido>

[9] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/01/12/modelo-barcelona-y-politica-cultural-usos-y-abusos-de-cultura-por-parte-de-modelo-e>

[10] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[11] <https://interaccio.diba.cat/node/7312>